Bijlage 1: Uitvoering afspraken Raamovereenkomst Verpakkingen (in 2014)

In deze bijlage wordt in het kort ingegaan op de activiteiten en resultaten die alle partijen in 2014 hebben gerealiseerd naar aanleiding van de afspraken die gemaakt zijn in de Raamovereenkomst Verpakkingen 2013-2022 (RO2) plus de afspraken uit het bijbehorende Addendum (Ad). Voordat stilgestaan wordt bij deze afspraken, activiteiten en resultaten zal eerst ingegaan worden op het onderzoek naar de Milieueffecten van de Raamovereenkomst zoals die in 2014 is opgestart.

Onderzoek milieueffecten Raamovereenkomst Verpakkingen

Tijdens het Algemeen Overleg Grondstoffen en Afval op 18 juni 2014 is toegezegd een onderzoek te laten uitvoeren naar de milieueffecten van de Raamovereenkomst Verpakkingen. In dit onderzoek wordt het milieueffect van het totaalpakket van afspraken van de Raamovereenkomst Verpakkingen 2013-2022, inclusief het mogelijk afschaffen van het statiegeld, vergeleken met de situatie voor deze Raamovereenkomst, namelijk de situatie in 2012, inclusief het statiegeldsysteem.

Dit onderzoek is in oktober 2014 in opdracht van het ministerie van IenM, en onder begeleiding van het Kennisinstituut Duurzaam Verpakken gestart. Dit onderzoek wordt inhoudelijk en procesmatig getoetst door een onafhankelijke externe commissie en wordt tevens gevolgd door een klankbordgroep met daarin relevante organisaties op het gebied van verpakkingen en milieu. Het onderzoek wordt uitgevoerd door een consortium van CE Delft en TNO. In het tweede kwartaal van 2015 worden de uitkomsten gerapporteerd aan het ministerie van IenM zodat deze meegenomen kunnen worden bij de besluitvorming over statiegeld. Vervolgens zal de Tweede Kamer geïnformeerd worden.

Financieringsstelsel (artikel 2 van RO2)

Stichting Afvalfonds Verpakkingen heeft een financieringsstelsel opgezet waaruit alle benodigde activiteiten voor het uitvoeren van de Raamovereenkomst betaald kunnen worden. Over 2013 is hiervoor € 165,8 miljoen verkregen uit de afvalbeheersbijdragen van de producenten en importeurs. In het tweede kwartaal van 2015 wordt de bijdrage over 2014 vastgesteld. De inschatting van Stichting Afvalfonds is dat de inkomsten over 2014 vrijwel gelijk zullen zijn aan 2013.

De kosten voor Stichting Afvalfonds bedroegen in 2014:
- € 135,5 miljoen voor ketenkosten
- € 25,5 miljoen voor preventie van zwerfafval
- € 10,2 miljoen voor overige systeemkosten, waaronder kosten voor monitoring van ongeveer € 6 miljoen.

De tarieven voor de producenten en/of importeurs waren in 2014 gelijk aan 2013, en zullen voor 2015 niet aangepast worden.

Verduurzamingsagenda verpakkingen en het Kennisinstituut Duurzaam Verpakken (artikel 3 en 4 van RO2 en paragraaf 1.2, 4 en 5.1 van Ad)

Het verduurzamen van verpakkingen is een van de nadrukkelijke wensen van de drie partijen van de Raamovereenkomst om verder vorm te geven en te realiseren. Het instellen van het onafhankelijke Kennisinstituut Duurzaam Verpakken (KIDV) en het periodiek publiceren van de verduurzamingsagenda met concrete en afrekenbare doelen zijn directe resultaten daarvan.

Op 26 maart 2014 is de tweede versie van de verduurzamingsagenda gepubliceerd door het KIDV met daarin de routekaart voor het verduurzamen van verpakkingsketens in de periode 2014-2022. Hiermee wordt gewerkt aan de uitgangspunten voor Reduce, Re-use, Re-cycle en Re-new. Naast deze vier "basis"uitgangspunten onderzoekt het KIDV in voorkomende gevallen ook de mogelijkheden van het inzetten van andere uitgangspunten als bijvoorbeeld Refuse. Refuse is nadrukkelijk betrokken in de onderzoeken naar tassen in de winkelketen (zie voor meer details over deze onderzoeken verderop).Het KIDV is verantwoordelijk voor het toetsen van de brancheverduurzamingsplannen, die door het bedrijfsleven zijn opgesteld, op de benodigde kwaliteit. Om branches te ondersteunen bij het opstellen van de plannen heeft het KIDV een methode laten ontwikkelen en bijeenkomsten georganiseerd. Deze methode is doorontwikkeld tot een webtool.

Samen met informatiebijeenkomsten hebben branches de ondersteuning gekregen die nodig was om te komen tot brancheverduurzamingsplannen en het opstellen van hoogst haalbare doelen. Eind 2014 hebben de branches die ruim 70% van de op de markt gebrachte verpakkingen vertegenwoordigen een brancheverduurzamingsplan gemaakt. In het eerste kwartaal van 2015 volgt naar verwachting nog eens ongeveer 25%.
Na indienen van de plannen worden deze getoetst door een ingestelde toetsingscommissie met daarin vier wetenschappers van verschillende Nederlandse universiteiten. Aan de hand van de ingeleverde en getoetste plannen zal het KIDV vervolgens in 2015 hoogst haalbare doelen vaststellen en adviseren aan het ministerie van IenM.

Na de uitvoering van de pilot drankenkartons in 2013 heeft het KIDV in 2014 nog aanvullende input geleverd om een beter inzicht te verkrijgen in de kosten en inzamelrendementen als gemeenten al enige tijd drankenkartons zouden inzamelen, in de microbiologische vervuiling van verwerkte drankenkartons en de terugslageffecten van drankenkartons als die worden ingezameld met een andere drager (kunststof of papier). In 2014 is tevens een vergoeding vastgesteld voor de periode 2015 – 2017 voor gemeenten voor de inzameling van drankenkartons. Halverwege 2015 evalueren de Raamovereenkomstpartijen de kosten die gemeenten maken en de resultaten van de inzameling en recycling van drankenkartons. Mocht de evaluatie daar aanleiding toe geven, dan zal opnieuw gekeken worden naar de hoogte van de vergoeding. De VNG gaat gemeenten zoveel mogelijk stimuleren en enthousiasmeren om mee te doen met de gescheiden inzameling zodat de ambitie van 40% gescheiden inzameling in de deelnemende gemeenten in 2014 gerealiseerd kan worden en die zal stijgen naar 70% in 2017.

In 2014 zijn meerdere onderzoeken uitgevoerd of opgestart om in 2015 af te ronden. Ook de onderzoeksvragen voor het wetenschappelijk onderzoeksprogramma, om praktische en wetenschappelijke kennis op te doen over het verminderen van de milieudruk van product-verpakkingscombinaties, zijn geformuleerd en worden inmiddels opgepakt.
In navolging op de pilot "Mag het een tasje minder zijn?" uit 2013 is in 2014 een onderzoek uitgevoerd naar de verschillende materialen van tassen in de winkelketen. In deze studie zijn in totaal twintig verschillende type draagtassen met elkaar vergeleken. In januari 2015 is het eindresultaat gepresenteerd.
De weggooiwijzer, die afnemers van verpakkingen en consumenten makkelijk maakt om verpakkingsafval op de juiste wijze weg te gooien, is in 2014 geactualiseerd. Ook de online kennisbank heeft nieuwe en actuele informatie over duurzaam verpakken breed toegankelijk gemaakt en diverse duurzame verpakkingscombinaties als voorbeeld online gezet.

Van het digitaal meldpunt verpakkingen is ook in 2014 gebruik gemaakt door consumenten. Dit meldpunt heeft tot doel om op een transparante wijze een verdere dialoog op gang te brengen tussen de consument en bedrijven. Dit meldpunt, wat ondergebracht is bij Milieu Centraal, is voor consumenten tevens een mogelijkheid om vragen te stellen over de duurzaamheid en milieuaspecten van verpakkingen. Sinds de start in mei 2013 zijn 198 vragen gesteld en 218 meldingen ontvangen. Ongeveer 75% van de meldingen heeft betrekking op het teveel gebruik van verpakkingsmateriaal. Bij nagenoeg elke melding volgt een reactie van het betreffende bedrijf, waarbij in sommige gevallen de verpakking aangepast gaat worden. De informatie uit deze meldingen is tevens input voor het toetsingsproces van de brancheverduurzamingsplannen en levert aan de ILT kennis op voor de handhaving.

Zwerfafval (artikel 5 van RO2)

Jaarlijks wordt maximaal € 20 miljoen beschikbaar gesteld aan gemeenten voor de extra aanpak van zwerfafval en € 5,5 miljoen voor Nederland Schoon, de uitvoeringsorganisatie van het verpakkende bedrijfsleven die belast is met de aanpak van zwerfafval, om zwerfafvalprogramma's uit te voeren, waaronder "Supporter van Schoon". Gemeenten kunnen in aanmerking komen voor deze bijdragen door digitaal aan te vinken voor welke activiteiten de extra bijdrage wordt aangewend. Gemeenten met meer dan 100.000 inwoners dienen aanvullend tevens een korte toelichting te geven.

Om te borgen dat dit geld ook daadwerkelijk aan de aangegeven doelen wordt besteed is door de Raamovereenkomstpartijen een toetsingssystematiek afgesproken. Conform de wens van deze partijen gaat het om een lichte toetsing, die uitgevoerd wordt door Nederland Schoon. De activiteiten richtten zich in 2014 met name op gedragsbeïnvloeding en participatie/beloning. In de onderstaande tabel is een overzicht gegeven voor de jaren 2013 en 2014. Het doel is het stimuleren van een slimmere aanpak van zwerfafval. Nederland Schoon en Gemeenten Schoon

werken samen om gemeenten te ondersteunen met kennis. Kennisdeling wordt gestimuleerd door onder andere de digitale Kenniswijzer zwerfafval.

Tabel: Aangevraagd budget zwerfafval naar categorie voor 2013 en 2014

Categorie	**2013**	**2014**
Gedragsbeïnvloeding	23%	32%
Participatie / beloning	23%	19%
Slimmere voorzieningen / middelen	13%	16%
Prikkels ter beïnvloeding	9%	6%
Slimmer beheer / opleidingen	19%	16%
Investering in inrichting	6%	7%
Overig	7%	5%

Het aantal gemeenten dat een vergoeding heeft aangevraagd in 2014 is gestegen naar 323 (van de 403) ofwel 80% van de gemeenten. Vanuit het budget voor 2014 is € 16,4 aangevraagd. Over 2013 is € 14,5 miljoen aangevraagd. Gemeenten behouden het recht op vergoedingen voor de jaren dat nog geen vergoeding is uitgekeerd. Voor gemeenten die daar nog geen aanvraag voor ingediend hebben resteerde eind 2014 nog € 5,5 miljoen vanuit 2013 en € 3,6 miljoen vanuit 2014.

Gemeenten kunnen een deel van de vergoeding gebruiken door gebruik te maken van het Kenniscentrum Gemeente Schoon, een samenwerkingsverband van RWS en de NVRD. Gemeenten nemen deel aan Gemeente Schoon om gebruik te maken van een onafhankelijk kenniscentrum voor:

- Innovatie van kennis over zwerfafvalaanpak
- Kennisverspreiding
- Kennisuitwisseling met andere gemeenten
- Meedenken over een goede besteding van de vergoeding
- Beantwoording van vragen.

Eind 2014 maakten 180 gemeenten hiervan gebruik. Deze gemeenten vertegenwoordigen ongeveer 60% van de bevolking. Op enkele gemeenten na doen alle grote gemeenten mee. Gemeente Schoon heeft zich in 2014 met name gericht op onderwerpen als gedragsverandering, een benchmark zwerfafval en het inrichten van de openbare ruimte.

Tijdens het Algemeen Overleg Grondstoffen en Afval op 18 juni 2014 is aan uw Kamer toegezegd dat een onderzoek zal worden uitgevoerd naar beloningssystemen, om beter zicht te krijgen op bestaande gedragsinstrumenten die kunnen bijdragen aan het verminderen van zwerfafval. Dit Schoon Belonen-onderzoek wordt uitgevoerd door RWS / Kenniscentrum Gemeente Schoon en wordt begeleid door de VNG, de NVRD, Nederland Schoon en Stichting Natuur en Milieu. In 2014 is als eerste een overzicht gemaakt van bestaande beloningssystemen. In het eerste en tweede kwartaal van 2015 worden deze praktijkvoorbeelden uitgewerkt op basis van effect op gedrag en op schoon, omvang van doelgroep en gebied, kosten en resultaat.

Tevens is er een toezegging gedaan over het in kaart brengen van onderzoek, beleid en uitvoering op het gebied van zwerfafval in Nederland. Dit wordt onderzocht door Milieu Centraal. Daarnaast is er een monitoringonderzoek uitgezet om in kaart te brengen welke vormen van zwerfafvalmonitoring worden uitgevoerd. Beide onderzoeken worden uitgevoerd door RWS / Kenniscentrum Gemeente Schoon en worden begeleid door onder andere Nederland Schoon. De resultaten van deze studies worden in de tweede kwartaal van 2015 verwacht.

Vergoedingen voor inzameling van kunststoffen en ketenregie (artikel 6, 7 en 8 van RO2 en paragraaf 1.4 en 2 Ad)

Gemeenten krijgen een vergoeding vanuit het fonds voor de kosten die zij moeten maken voor de uitvoering van de Raamovereenkomst voor de inzameling van kunststofverpakkingsafval. Om de hoogte van deze vergoeding vast te kunnen stellen heeft de Werkgroep vergoedingen, kwaliteit en ketenregie in 2014 meerdere activiteiten ontplooid. De vergoedingen voor 2013 en 2014 waren eerder al vastgesteld.

In 2014 hebben gemeenten en het verpakkende bedrijfsleven een vergoeding vastgelegd voor de jaren tot en met 2019, op basis van de in de Raamovereenkomst afgesproken kostenstudie. Hierbij is onderscheid gemaakt tussen de vergoeding voor het inzamelen en sorteren van het kunststofverpakkingsafval, en de vermarkting van het materiaal.
Met ingang van 2015 kunnen gemeenten er voor kiezen om het ingezamelde kunststof verpakkingsafval zelf te vermarkten.

De afgesproken vergoeding daalt tot en met 2019. Om gemeenten te ondersteunen bij de realisatie van deze dalende trend is voor de periode 2014 tot en met 2018 een Learning Centre opgericht bij RWS als deskundige en onafhankelijke partij. Het Learning Centre zal via leersessies (benchmark) gemeenten op een vrijwillige basis van elkaar laten leren.
Een optie is om de best presterende en/of best verbeterende gemeenten, zoals in artikel 7 lid 8 van de Raamovereenkomst overeengekomen, via een bonus / malussysteem extra te belonen.

In november 2014 heeft de voorzitter van de Werkgroep de eindbevindingen aan het ministerie van IenM gerapporteerd. Over de werkzaamheden ten aanzien van de ketenregie hebben de partijen uit de Werkgroep besloten die niet verder in gezamenlijkheid uit te werken aangezien dit onderwerp zeer breed is en de verantwoordelijkheid ervoor met name bij de VNG ligt.

Recyclingdoelen (artikel 9 van RO2)

Op 30 juli 2014 heeft Stichting Afvalfonds Verpakkingen voor het eerst haar jaarlijkse verslaglegging gedaan over de gerealiseerde percentages recycling, in dit geval in het jaar 2013. In de onderstaande tabel zijn de gerapporteerde percentage weergegeven voor de periode 2011 tot en met 2013, inclusief de geldende doelstelling voor 2013.

Tabel: Gerapporteerde percentages recycling voor de jaren 2011-2013

Materiaal	**Aandeel recycling (%)**			**Doelstelling recycling voor 2013 (%)[1]**
	2011	**2012**	**2013**	
Glas	83	71	79	90
Papier en karton	89	89	89	75
Kunststof	51	48	46	43
Metaal	91	91	93	85
Hout	30	29	22	27
Totaal	*72*	*69*	*70*	*70*

Uit dit overzicht blijkt dat:

- Voor glas het aandeel recycling in 2013 is gestegen naar 79%, maar dat de norm van 90% nog niet gehaald is.
  Het verpakkende bedrijfsleven heeft in 2014, naar aanleiding van het in 2012 gedaalde percentage gerecycled verpakkingsglas en de waarschuwingsbrief van de ILT, KPMG onafhankelijk onderzoek laten doen naar deze terugval. KPMG heeft enkele verklaringen kunnen achterhalen en heeft op basis daarvan aanbevelingen gedaan ten aanzien van het verhogen van de transparantie van de keten van verpakkingsglas en het verder verbeteren van de monitoring van verpakkingsglas.
  Deze aanbevelingen hebben vervolgens tot diverse vervolgacties geleid met als doel het aandeel recycling van verpakkingsglas te verhogen. Zo is in november 2014 een landelijke campagne gestart: "Glas in het Bakkie". Met deze campagne wordt de burger bewust gemaakt van het feit dat glazen verpakkingen ook met restjes en met deksels in de glasbak kunnen. Met gemeenten die relatief achterlopen met hun glasinzameling zijn stimuleringsactiviteiten afgesproken. Tevens zal een pilot uitgevoerd worden om te bezien of verpakkingsglas nagescheiden kan worden uit het restafval en geschikt gemaakt kan worden voor recycling.
- Voor papier en karton rapporteert StAV voor 2013 89% recycling. Daarmee wordt de norm van 75% recycling gehaald.
- Voor kunststof rapporteert StAV 46% recycling in 2013. De afgesproken norm is 43%. In 2013 is er mee kunststof verpakkingsafval uit huishoudens gerecycled. Echter, de stappen die gezet zijn voor een betere monitoring van de stromen, hebben ertoe geleid dat de hoeveelheid kunststof bedrijfsverpakkingsafval afgenomen is. Daarom is er een daling van het gerapporteerde overall aandeel recycling van 51% in 2011 naar 46% in 2013.
- Voor metaal wordt de norm van 85% recycling gehaald.
- Voor hout wordt de in de Raamovereenkomst afgesproken 27% niet gehaald. Sinds 2011 is het aandeel recycling gedaald van 30% naar de over 2013 gerapporteerde 22%.
  In 2014 heeft de Werkgroep Hout haar taak bijna afgerond. De eindbevindingen van de Werkgroep zijn begin maart 2015 aangeboden aan het ministerie van IenM.

[1] Zoals afgesproken in de Raamovereenkomst Verpakkingen 2013-2022.

Daarin worden de rijksoverheid en het verpakkende bedrijfsleven aanbevelingen gedaan die een bijdrage kunnen leveren aan het weer toenemen van de recycling van afval van houten verpakkingen en het waar mogelijk voorkomen van (ontoelaatbare) bijstook van dit materiaal in o.a. energiecentrales.

Op 31 oktober 2014 is het Besluit beheer verpakkingen 2014 gepubliceerd om per 1 januari 2015 in werking te treden. Met de publicatie van het nieuwe besluit zijn o.a. de in de Raamovereenkomst Verpakkingen afgesproken nieuwe en aangescherpte doelen voor de recycling van kunststofverpakkingsafval en afval van houten verpakkingen vastgelegd in wetgeving (artikel 6 van het Besluit).

De kwaliteitseisen waren al vastgesteld voor o.a. 2014. Partijen hebben in december 2014 wel overeenstemming bereikt over hoe om te gaan met de inzameling, sortering, mogelijke vermarkting van EPS ('piepschuim') en daaraan te koppelen vergoeding. Tot en met 2014 waren aparte afspraken van kracht voor de gemeenten die buiten het Plastic Hero-systeem EPS inzamelden. Per 1 januari 2015 is de DKR-340-norm toegevoegd aan de kwaliteitseisen en kunnen gemeenten er dus voor kiezen om ook EPS gescheiden te laten inzamelen. Gezien de beperkte gewichtshoeveelheid aan EPS blijft de norm van 45% monostromen gelijk.

Het verpakkende bedrijfsleven heeft samen met de Noordelijke Hogeschool in Leeuwarden (NHL), het Van Hall Instituut in Leeuwarden (VHL) en met de Stenden Hogeschool een lectoraat voor "Circular Plastics" in het leven geroepen.
Dit lectoraat start per 1 april 2015 en heeft tot doel de ontwikkeling van kennis over de toepassingsmogelijkheden van kunststof verpakkingsafval te stimuleren voor het sluiten van de recyclingketen van afval naar grondstof op weg naar een 100% circulaire economie. Vanuit de leerstoel zal nauw samengewerkt worden met andere universiteiten en het Kennisinstituut Duurzaam Verpakken.

Inzamelmethode kunststof (artikel 10 van RO2)

In de Raamovereenkomst zijn de randvoorwaarden geschetst waaronder de inzameling van kunststofverpakkingsafval uit huishoudens dient plaats te vinden en vooral waar de opgewerkte fracties aan dienen te voldoen om in aanmerking te komen voor een vergoeding. Gemeenten verkennen de mogelijkheden om het restafval te gaan nascheiden om daarmee kunststofverpakkingsafval van huishoudens te verkrijgen.

Ook verenigingen, clubs en maatschappelijke organisaties kunnen een bijdrage leveren aan de inzameling van verpakkingsafval. Naar aanleiding van afspraken hierover in de Raamovereenkomst Verpakkingen heeft Stichting Afvalfonds Verpakkingen hier een concept voor ontwikkeld. Daarmee wordt het ontstaan van zwerfafval voorkomen en wordt de inzameling van kunststofverpakkingsafval bij sportaccommodaties mogelijk gemaakt. Door kunststofverpakkingsafval en waar van toepassing ook blik en drankenkartons in te zamelen worden deze accommodaties beloond voor hun inspanningen. Begin 2015 zal dit concept in gebieden met een stedelijk karakter via pilots gestart worden met het streven het vervolgens op landelijke schaal uit te rollen.

Statiegeld PET-flessen (artikel 11 van RO2 en paragraaf 1.6 Ad)

In de Raamovereenkomst Verpakkingen zijn integrale afspraken gemaakt over de voorwaarden waaronder de keuze voor het inzamelen van grote PET-flessen met of zonder een statiegeldsysteem vrij te geven. Deze afspraken zijn samengebracht in zeven prestatiegaranties en toetsbaar gemaakt in het Basisdocument Monitoring Verpakkingen.

Het verpakkende bedrijfsleven heeft volgens gemaakte afspraken een rapportage aangeboden aan ILT. Die heeft deze rapportage vervolgens getoetst of aan de prestatiegaranties is voldaan. Uit de ILT-rapportage blijkt dat aan vijf van de zeven garanties volledig is voldaan. Er is meer kunststofverpakkingsafval uit huishoudens gerecycled, er zijn veel meer bakken geplaatst bij supermarkten voor de inzameling van kunststof verpakkingsafval, er zit meer gerecycled materiaal in PET-flessen, het Kennisinstituut Duurzaam Verpakken heeft een verduurzamingsagenda opgesteld en er is een pilot uitgevoerd naar de inzameling van drankenkartons.
Aan het uitbannen van de gratis plastic tasjes in supermarkten is materieel voldaan, hoewel er nog enkele tasjes aangetroffen zijn. Aan de prestatiegarantie dat er geen PVC meer toegepast zou worden in verpakkingen, tenzij niet anders mogelijk, in supermarkten is niet voldaan.

De ILT heeft aangetoond dat er nog verpakkingen verkocht werden in sommige supermarkten waarin PVC aanwezig was.

De Staatssecretaris heeft geconcludeerd dat er niet voldaan is aan de prestatiegaranties en heeft daarom besloten om statiegeld in 2014 niet vrij te geven.
Na de toetsing van de ILT hebben de VNG en het verpakkende bedrijfsleven verzocht de beslissing over de toekomst van het statiegeldstelsel uit te stellen tot april 2015 en voorafgaand door de ILT begin 2015 te laten toetsen of dan voldaan is aan de prestatiegarantie voor PVC. Dit verzoek in combinatie met het feit dat veel waarde aan de integrale afspraken van de Raamovereenkomst wordt gehecht en de gezamenlijke wil bestaat om op basis van goede samenwerking de gestelde doelen te realiseren, hebben geleid tot de situatie dat in juni 2015 de voortgang opnieuw bezien zal worden.

Monitoring (artikel 13 van RO2 en paragraaf 3 Ad)

De wens om te komen tot een onafhankelijke, transparante, betrouwbare en verifieerbare monitoringsystematiek heeft in 2013 geleid tot het Basisdocument Monitoring Verpakkingen. Het verpakkende bedrijfsleven heeft de systematiek uit dit document ter hand genomen en daarmee een proces in gang gezet richting onafhankelijke, transparante, betrouwbare en verifieerbare gegevens. In de monitoringrapportage over 2013, welke in 2014 is ontvangen, is al een aantal wijzigingen doorgevoerd en hebben al diverse aanvullende onderzoeken plaatsgevonden. Dit betreft o.a.:

- de accountantscontroles van de hoeveelheid op de markt gebrachte verpakkingen bij bovendrempelige bedrijven
- de ontwikkeling en uitvoering van het statistische onderzoek naar de hoeveelheid op de markt gebrachte verpakkingen bij onderdrempelige bedrijven
- de uitbreiding van het aantal afvalbedrijven dat de ontvangsten en verwerking van verpakkingsafval meldt, die ook nog beter gecontroleerd worden
- het analyseren van de vervuiling in stromen als glas en papier
- het analyseren van het aandeel verpakkingen in gescheiden ingezameld papier
- het onderzoek naar terugwinrendementen van aluminium en staal.

Om Stichting Afvalfonds Verpakkingen in staat te stellen te voldoen aan de verslag-leggingverplichting is in het Besluit beheer verpakkingen 2014 voor verwerkers en inzamelaars van verpakkingsafval de plicht opgenomen om melding te doen van de aan hen aangeboden bedrijfsverpakkingen. Via deze meldingsplicht worden alleen die aspecten gevraagd die nodig zijn om te voldoen aan de gestelde eisen uit het Basisdocument Monitoring Verpakkingen.

Onderzoeken (artikel 16 van RO2)
Het verpakkende bedrijfsleven heeft voldaan aan haar verplichting om de onderzoeken die voor de uitvoering van de Raamovereenkomst worden uitgevoerd, te financieren.

Overleg tussen partijen (*artikel 17 van RO2*)
In 2014 hebben de Raamovereenkomstpartijen geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid om met elkaar in overleg te treden om de Raamovereenkomst aan te passen indien bepaalde omstandigheden volgens één of meer partijen daartoe aanleiding geven.

Aanpassing regelgeving (artikel 18 van RO2)
Met de publicatie van het Besluit beheer verpakkingen 2014, op 31 oktober 2014, heeft de Staatssecretaris voldaan aan de afgesproken inspanningsverplichting om de afspraken uit de Raamovereenkomst Verpakkingen op te nemen in wet- en regelgeving. Met dit besluit zijn met name wijzigingen doorgevoerd ten aanzien van:

- het verder kunnen verduurzamen van verpakkingen,
- de hogere doelstellingen voor de recycling van kunststoffen en hout,
- de meldplicht voor inzamelaars en verwerkers van bedrijfsverpakkingen.

Een aantal van deze aspecten wordt in 2015 verder uitgewerkt in een Regeling beheer verpakkingen.